

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. Пловдив, 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
в присъствието на прокурора Димитър Ив. Махмудиев
като разгледа докладваното от Велина Ем. Антонова Наказателно дело за възобновяване № 20215000600529 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXXIII от НПК.

Образувано е във връзка с постъпило искане от осъдения, депозирано на основание чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК, за възобновяване на наказателното производство по делото, като в искането са били релевираны доводи за допуснати съществени нарушения по смисъла на чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК. Претендира се съществено нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 2 от НПК, а именно противоречие с процесуалния закон. Искане за възобновяване на производството по делото, приключило с влязъл в законна сила съдебен акт, отмяна на постановеното протоколно определение за одобряване на споразумение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

Прокурорът от Апелативна прокуратура – Пловдив застъпва становище за неоснователност на искането, като намира че молбата за възобновяване на производството по делото следва да бъде оставена без уважение.

Настоящият съдебен състав счита, че искането на осъдения за ревизия на цитирания съдебен акт е процесуално допустимо, тъй като е подадено от

надлежно легитимирана страна по смисъла на чл. 420, ал. 2 от НПК срещу съдебен акт, подлежащ на възобновяване, съгласно визираните в разпоредбата на чл. 419, ал. 1 от НПК, в шестмесечния срок по чл. 421, ал. 3 от НПК, за искания на осъденото лице.

Разгледано по същество, обаче, искането на осъдения е неоснователно.

В конкретния случай производството по НОХД № 568/2021 г. по описа на Районен съд – Свиленград е било образувано на 15.07.2021 г. във връзка с внасянето в Районен съд – Свиленград на материалите по досъдебно производство № 128/2021 г. по описа на РУ Свиленград със споразумение в съда. С разпореждане на съдията-докладчик от 15.07.2021 г., делото е било насрочено за разглеждането му в открито съдебно заседание за 16.07.2021 г., като е било разпоредено участието на П. в съдебното заседание да бъде осигурено чрез видеоконферентна връзка. Видно от протокола от проведеното на 16.07.2021 г. съдебно заседание по НОХД № 568/2021 г. на РС – Свиленград /л. 10 – 13 от цитираното дело/, на посочената дата производството по делото е било проведено по реда на чл. 384, ал. 1 от НПК с участието на страните по споразумението - представител на държавното обвинение, подсъдимия и неговия защитник, като съдът е докладвал изготвеното и представено за одобрение споразумение. След като подсъдимият се признал за виновен по обвинението и заявил информирано съгласие за одобряване на споразумението /л. 10 гръб от делото на първия съд, където е налице изявление на осъдения, че разбира обвинението, признава се за виновен по него, разбира последиците от него и е съгласен с тях, като лично и доброволно е подписал споразумението и е наясно, че одобреното от съда споразумение има последиците на влязла в законна сила присъда/ в съдебния протокол бил отразен текста на това съглашение на подсъдимия и неговия защитник с държавното обвинение. Със споразумението П. е бил признат за виновен за това, че е извършил виновно престъпление по чл. 343в, ал. 3 вр. ал. 1 НК, за което му е била наложена кумулативна санкция при условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ и чл. 57, ал. 2 НК от една година и два месеца при двете задължителни пробационни мерки, както и глоба от 180 лева. П. е бил признат за виновен и в извършването на престъпление по чл. 270, ал. 1 НК, за което му е било наложено наказание също при условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ НК – пробация за срок от девет

месеца, също при двете задължителни пробационни мерки. На основание чл. 23, ал. 1 НК съдът е наложил на П. едно общо най-тежко наказание пробация от една година и два месеца, към което е присъединил различното по вид наказание глоба. Страните по споразумението подписали неговия текст и в съдебния протокол, като подсъдимият заявил информирано съгласие с параметрите на постигнатото споразумение и декларира, че се отказва от разглеждането на делото по общия ред в посочения по-горе смисъл. Същата декларация фигурира и в представеното пред съда в писмена форма и подписано от страните споразумение /л. 5 гръб от делото на РС/. Във връзка с двете посочени декларации /както в писмения текст на споразумението, така и в протокола от съдебно заседание за неговото одобряване/, изрично било записано, че подсъдимият е съгласен изцяло със споразумението и е наясно с неговите последици, както и че се отказва от разглеждане на делото по общия ред. Видно от отбелязването на л. 5 от писмено обективизираното споразумение, последното както и декларацията са били прочетени на осъдения в присъствието на неговия защитник, като са били записани правилно, за което осъденият е положил подпис, като му е бил изпратен протоколът за подпис в условията на ареста.

Първоинстанционният съд е приел, че представеното пред него споразумение не противоречи на закона и морала, поради което следва да се одобри, а наказателното производство срещу осъдения да се прекрати. Определението за одобряване на споразумението влязло в законна сила на датата на неговото постановяване – 16.07.2021 г.

Не могат да бъдат споделени доводите на защитата, че са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са основание за възобновяване на наказателното дело по чл. 422, ал. 1, т. 5 вр. чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК.

В контекста на изложеното по-горе, за начина на протичане на производството по делото в рамките диференцираната процедура, не намира опора в материалите по делото оплакването на защитата, че осъденият е бил мотивиран към случващото се в проведеното съдебно заседание, а и преди това при подписване на споразумението от действието на постановеното спрямо него прокурорско задържане. За провеждане на диференцираната процедура, първоинстанционният съд е бил сезиран от страните с

предварително подписано споразумение, като се е произнесъл с определение при условията и по реда на глава XXIX от НПК. При споразумение за решаване на делото в съдебното производство, страните са приели, че са налице основания за решаване на делото чрез посоченото съглашение. Постигнатото споразумение е било оформено писмено и подписано от прокурора, упълномощения защитник на осъдения и самият осъден /чл. 381, ал. 6 НПК/, включително и осъденият е декларирал, че се отказва от съдебното разглеждане на делото по общия ред. След информирано съгласие на П. във връзка със споразумението, съдът е преценил, че същото не противоречи на закона и морала, поради което е постановил определение за одобряването му /чл. 382, ал. 7 НПК/, в което е било възпроизведено съдържанието на споразумението. В протокола за съдебното заседание, текстът на споразумението е бил подписан от прокурора, защитника и осъдения. Определението на съда за одобряване на споразумението има последиците на влязла в сила присъда /чл. 383, ал. 1 НПК/, макар да влиза в законна сила незабавно след постановяването му. Видно от материалите по делото от страна на първия съд са били проверени всички изисквания по чл. 384 вр. чл. 381 НПК, спазен е бил и реда по чл. 382, ал. 4, 5 и 6 НПК във връзка с одобряването на споразумение. Пред настоящия съд защитата релевира доводи, че споразумението е било одобрено, докато П. е бил задържан с мярка по чл. 64, ал. 2 НПК, което „повлияло върху волята на осъдения е и обстоятелство, принудило го към нежелано от него процесуално поведение, а именно – съгласие за подписване на споразумение“. Несериозно е да се твърди, обаче, че при участието на лично упълномощен защитник на П. при подписване на споразумението и изразеното информираното съгласие на П. за това, не са били налице гаранции за свободното изразяване на волята му. Следва да се припомни, че настоящото производство е по реда на глава XXIII от НПК - способ за извънреден контрол и проверка на наказателни дела със специфична характеристика, поради което претендираните нарушения на касационните основания следва да се съдържат в самото дело, чието възобновяване се търси. Оплакването на защитата не намира опора в материалите по делото, като не са налице и каквито и да е било данни, че 72-часовото задържане е било по някакъв начин оспорено от П. или неговият защитник по съответния ред, а за неговата евентуална незаконосъобразност не са били приведени каквито и да било доводи, поради което подобни

оплаквания не могат да се обсъждат в това производство. От друга страна в кориците на делото, е налице протокол от проведеното съдебно заседание на 16.07.2021 г., който е доказателствено средство за извършване на съответните действия, за реда по който са извършени и за събраните доказателства. При положение, че е в този протокол е фиксирано какво е било прочетено и разяснено на П., като са били протоколирани и неговите заявления за наличието на информирано съгласие, липсва каквото и да е основание да се изразява съмнение пред съда по възобновяване, че той бил „мотивиран“ от процесуалното си положение да подпише споразумението, тъй като наличният протокол е доказателствено средство по смисъла на чл. 131 от НПК, съставен по законоустановения ред и удостоверяващ както самоличността на лицето, така и действията, които е извършило, за да валидизира своите изявления.

За пълнота на изложението, следва да се обсъди и обстоятелството, че П. не е присъствал физически в съдебната зала при разглеждане на делото, където е взел участие лично неговия защитник, а осъденият е участвал чрез видеоконферентна връзка. Провеждането на конкретното съдебно заседание не е довело до нарушаване правото на осъдения на защита. Съгласно съдебния протокол в началото на заседанието осъденият лично е дал съгласие заседанието да се проведе при използване на този способ. Същото е сторил и неговият защитник. В хода на заседанието осъденият и неговият защитник не са отправяли оплаквания за необходимост да комуникират помежду си, за проблеми във връзката или невъзможност да възприемат случващото се в съдебната зала пред съда и в ареста. Предвид спецификата на диференцираната процедура не са били правени и искания за събиране или проверка на доказателства, още повече че споразумението за прекратяване на воденото наказателно производство е било подписано предварително и след нова матиалите от разследването, са били внесени в съда. В случая е бил гарантиран пълният каталог с права на обвиняемия, визиран в разпоредбата на чл. 55 НПК. П. е имал възможност да възприема случващото се в съдебната зала, да прави искания и изразява становище по всички въпроси, разглеждани от съда, като е бил подпомаган от упълномощения от него защитник. Липсват основания да се приеме, че не е било гарантирано взаимодействието между него и защитника в залата при използвания от първия съд способ за провеждане на съдебното заседание. Този метод

представлява реализация на една възможност да се осигури, в момент на криза, функционирането на съдилищата и нормалното развитие на наказателните производства.

Предвид изложеното за липса на нарушения от поддържаните, искането за отмяна на протоколното определение за одобряване споразумение по реда на възобновяването е неоснователно, поради което Апелативен съд – Пловдив

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения Х. Г. П. за възобновяване на НОХД № 568/2021 г. на Районен съд – Свиленград.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____